

Gustav Mahler Jugendorchester Jonathan Nott

10

DIUMENGE, 12 D'ABRIL DE 2015. 20.30 h

—

Sala de Concerts

Chen Reiss, soprano

Christa Mayer, contralt

Orfeó Català

(Pablo Larraz, director assistent)

Cor de Cambra del Palau de la Música

(Josep Vila i Casañas, director)

Gustav Mahler Jugendorchester

(Leo McFall, director assistent)

Jonathan Nott, director

I

Gustav Mahler (1860-1911)

Simfonia núm. 2, en Do menor, "Resurrecció"

80'

I. Allegro maestoso. Mit durchaus ernstem und feierlichem Ausdruck
(Amb expressió molt seriosa i solemne)

II. Andate moderato. Sehr gemächlich
(Molt tranquil)

III. In ruhig fliessender Bewegung – Sehr gemächlich
(En un moviment reposat i fluent. Molt tranquil)

IV. Urlicht. Sehr feierlich aber schlicht. Nicht schleppen
(Llum originària. Molt solemne però senzill. Sense retenir)

V. In Tempo des scherzo. Wild herausfahrend – Kräftig – Langsam.
Misterioso
(En el tempo de l'scherzo. Fogós – Amb força – Lent. Misteriós)

Tots sou part del Palau

Mecenes Protectors



Media Partners



Col·laboradors

Aena — Aenor — Almirall, S.A. — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Deloitte — Esteve — Fluidra, S.A. — Fundació Castell de Peralada — Hoteles Catalonia — La Fageda — Loteria de Catalunya — Memora — Metalquimia, S.A. — Quadis — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Vueling

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Dalkia Catalunya, S.A. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Teatre Romea

Gràcies!

Mecenes d'Honor





Comentari

La primera meitat del segle XIX s'esperava que els directors fossin també compositors, i alguns, com Weber i Wagner, van triomfar com a tals. Posteriorment, però, aquesta versatilitat va esdevenir dubtosa. Mahler, que des de jove havia cridat l'atenció com a director per la seva exigència, nerviosisme i gest extàtic, encara no s'havia expressat gaire com a compositor quan, l'any 1889, va anunciar les seves ambicions serioses en aquest terreny, al qual va començar a dedicar els períodes de descans estival als Alps. Alguns cicles de cançons, una òpera inacabada i posteriorment destruïda i l'anomenat "Poema simfònic" –més tard, *Primera Simfonia*– són obres que precedeixen la que avui sentirem.

Ja a començament del 1888, abans d'acabar el "Poema simfònic", Mahler estava esbossant un moviment orquestral que va titular "Totenfeier" (El ritual de la mort), d'inspiració clàssica i que, en realitat, és una continuació narrativa de la *Primera Simfonia*. La preocupació del compositor per la mort ha esdevingut un clàssic, però sorprèn que aparegui tan aviat en la seva carrera, quan encara no ha complert la trentena. Nascut en el si d'una família jueva, però agnòstic per convicció, Mahler es va convertir al catolicisme probablement per una simple qüestió de convenció social.

Aquell "Totenfeier" acabaria essent el primer moviment d'una nova simfonia, però abans Mahler havia de travessar un sorprenent període de paràlisi creativa de cinc anys de durada, únic en tota la seva carrera. El volum de feina a l'Òpera de Budapest, la mala rebuda de la *Primera Simfonia*, la seva salut delicada o la mort dels pares i una germana poden ser-ne algunes causes, però també podem pensar que no estava gens segur com avançar en la composició de l'obra. Finalment, l'estiu de 1893, en va escriure els tres moviments centrals, en què la simfonia deixa de ser una retrospectiva de la vida viscuda per passar a descriure el més enllà: un "Andante moderato", graciós, feliç i sentimental, un "Scherzo" orquestral a partir d'una cançó del cicle *Des Knaben Wunderhorn*, tràgic i pessimista, i l'orquestració d'una altra de les cançons del mateix cicle, "Urlicht", que actua com a promesa de felicitat eterna.

Mahler va dubtar de l'ordre d'aquests tres moviments –que demanava que s'interpretessin després d'una pausa de cinc minuts respecte del primer–, com tampoc no tenia clar el final de l'obra. Havia considerat la introducció d'un cor, però supersticiós com era, volia fugir de les comparacions amb la *Novena* de Beethoven. Finalment, en el funeral del director Hans von Bülow va sentir uns versos de Friedrich Gottlob Klopstock que el van inspirar: aquest seria el text que coronaria la simfonia.

El cinquè i últim moviment comença amb un fris de deu episodis continus, un gran joc de variacions que descriu el Judici Final,

explora les potencialitats acústiques de l'espai fent entrar en joc tots els instrumentistes en combinacions diverses –alguns, des de fora de l'escenari– i preludia l'esclatant final coral. Els últims compassos, però, són per a l'orquestra, a tall de sospir profund. La conclusió, per tant, expressa l'alegria per la resurrecció de la humanitat gràcies a un creador misericordiós.

Les audiències coetànies de Mahler devien sorprendre's, sens dubte, de veure tants cantants i instrumentistes participar en una obra que, en el moment de la seva estrena –i en bona mesura encara avui– era una de les composicions més llargues de la història de la música.

En realitat, l'orquestra mahleriana inclou diverses orquestres en una, cadascuna de les quals funciona amb una certa autonomia gràcies a un estil polifònic que presenta i desenvolupa simultàniament temes i motius. Tot i la potència musical del conjunt, la claredat de la textura hi és primordial, de manera que cada secció instrumental té la mateixa capacitat de generar una massa independent d'harmonies i sons.

Els moviments orquestrals de la *Segona Simfonia* es van tocar abans de l'estrena a iniciativa d'Strauss, sense gaire èxit de crítica, però per poder sentir l'obra íntegra Mahler va haver de pagar-ne la interpretació. La va dirigir a Berlín el 13 de desembre de 1895. Els crítics, novament, hi van ser escèptics, però la majoria del públic va quedar sorpresa i entusiasmada pel poder expressiu de la música. A diferència de la *Primera Simfonia*, que va trigar molt a ser compresa, aquesta va arribar en pocs anys als principals escenaris d'Europa.

L'escala monumental i la invenció temàtica, formal i textural de la *Segona Simfonia* van romandre en la música de Mahler durant dècades. Per això aquesta obra és com una mena de catàleg del seu autor: la personalitat, les tècniques, les innovacions agosarades i els experiments, les relacions complexes amb el passat, les anticipacions del futur, les qualitats confessionals, així com la mescla de la nostàlgia i l'element popular amb la passió i les fantasies salvatges apareixen unides aquí com no les tornarem a trobar en cap altra obra mahleriana.

Lloat pels últims romàntics, com Brahms, reivindicat pels millors directors del segle xx, com Bruno Walter –que en va ser deixeble– o Leonard Bernstein –que segurament hi sentia una identificació personal–, i inspirador d'autors contemporanis com Luciano Berio, Mahler ha deixat de ser, avui dia, un compositor exclusivament de culte i les seves simfonies tornen a ser programades malgrat els enormes costos que comporten.

Albert Torrens, periodista musical

Discografia

G. Mahler: *Simfonia núm. 2, en Do menor, "Resurrecció"*

Anne Schwanewilms, soprano. Liba Braun, mezzosoprano.

Cor i Orquestra Simfònica de Bamberg. Jonathan Nott, director. Tudor.

Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Hilde Rössl-Majdan, mezzosoprano.

Cor Philharmonia. Orquestra Philharmonia. Otto Klemperer, director. EMI.

Eteri Gvazana, soprano. Anna Larsson, mezzosoprano. Orfeón Donostiarra.

Orquestra del Festival de Lucerna. Claudio Abbado, director. Deutsche Grammophon (CD), TDK (DVD).

Heather Harper, soprano, Helen Watts, contralt.

Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Georg Solti, director. Decca.

Barbara Hendricks, soprano. Christa Ludwig, mezzosoprano. Cor de Westminster.

Orquestra Filharmònica de Nova York. Leonard Bernstein, director. Deutsche Grammophon.

Edith Mathis, soprano. Brigitte Fassbaender, contralt.

Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Rafael Kubelik, director. Audite.

Christine Schäfer, soprano. Michelle DeYoung, mezzosoprano.

Wiener Singverein. Orquestra Filharmònica de Viena. Pierre Boulez, director. Deutsche Grammophon.

Emilia Cundari, soprano. Mauren Forrester, contralt. Cor de Westminster.

Orquestra Filharmònica de Nova York. Bruno Walter, director. Sony.

Ileana Cotrubas, soprano. Christa Ludwig, mezzosoprano. Cor de l'Òpera de Viena. Orquestra Filharmònica de Viena. Zubin Mehta, director. Decca.

Selecció a càrrec de Javier Pérez Senz, periodista i crític musical



Pots escoltar alguna de les peces aquí.

Textos

Gustav Mahler

Simfonia núm. 2, en Do menor, “Resurrecció”

Urlicht

Textos de *Des Knaben Wunderhorn*

Alt

O Röschen rot!
Der Mensch liegt in grösster Not!
Der Mensch liegt in grösster Pein!
Je lieber möchte ich im Himmel sein!
Da kam ich auf einen breiten Weg,
Da kam ein Engelein und wollt mich
abweisen.
Ach nein, ich liess mich nicht abweisen!
Ich bin von Gott und will wieder zu Gott!
Der liebe Gott wird mir ein Lichtchen
geben,
Wird leuchten mir bis in das ewig selig
Leben.

Auferstehn

Textos de Friedrich Klopstock

Chor und Sopran

Auferstehn, ja auferstehn wirst du,
Mein Staub, nach kurzer Ruh.
Unsterblich Leben wird, der dich rief, dir
geben.
Wieder aufzublühn wirst du gesät!
Der Herr der Ernte geht und sammelt
Garben
Uns ein, die starben.

Alt

O glaube, mein Herz, o glaube:
Es geht dir nichts verloren!
Dein ist, ja dein, was du gesehnt.
Dein, was du geliebt, was du gestritten!

Sopran

O glaube, du wardst nicht umsonst
geboren,
Hast nicht umsonts gelebt, gelitten!

Llum originària

Textos d’*El corn meravellós de l’infant*

Contralt

Oh petita rosa roja!
L’home viu en la necessitat més gran!
L’home viu en la pena més gran!
Com preferiria jo trobar-me ja al cel!
Caminava per un ample camí,
quan vingué un angelet i em volgué
rebutjar.
Ah no, no em vaig deixar rebutjar!
Jo sóc de Déu i a Déu vull retornar!
El bon Déu em donarà una petita llum

que m’il·luminarà fins a la benaurada vida
eterna.

Resurrecció

Cor i soprano

Ressuscitaràs, sí, tu ressuscitaràs,
cendra meva, després d’un curt repòs!
Aquell que t’ha cridat et donarà vida
immortal.
Has estat sembrada per tornar a florir!
Arriba el Senyor de la collita i recull les
garbes
dels que moriren.

Contralt

Oh, tingues fe, cor meu, tingues fe:
no hi ha res que tu hakis perdut!
És teu, sí, allò que anhelaves.
És teu el que has estimat, allò pel que
lluïtaves.

Sopran

Oh, creu, que no vas néixer en va,

que no has viscut ni lluitat inútilment.

Chor und Alt

Was entstanden ist, das muss vergehen,
Was vergangen, auferstehen!
Hör auf zu beben! Bereite dich!
Bereite dich zu leben!

Sopran und Alt

O Schmerz, du Alldurchdringer!
Dir bin, o Tod, du allbezwinger, ich
entrungen!
Nun bist du bezwungen!
Mit Flügeln, die ich mir errungen,
In heissem Liebesstreben werd ich
entschweben
Zum Licht, zu dem kein Aug gedrungen.

Chor

Mit Flügeln, die ich mir errugen...
Werde ich entschweben.
Sterben werd’ich, um zu leben!
Auferstehn, ja auferstehen wirst du,
Mein Herz, in einem Nu!
Was du geschlagen, zu Gott wird es dich
tragen!

Cor i contralt

El que ha estat creat, ha de morir;
allò que ha mort, ressuscitarà!
No sofreixis més! Prepara’t!
Prepara’t per viure!

Soprano i contralt

Oh dolor, que tot ho penetres!
Oh mort, que tot ho domines, he fugit de
tu!
Ara has estat vençuda!
Amb les ales que jo he conquerit,
m’elevant amb un ardent impuls amorós
vers la llum que cap ull no ha contemplat.

Cor

Amb les ales que jo he conquerit,
m’elevant.
Jo moriré per viure!
Ressuscitaràs, sí, ressuscitaràs,
cor meu, en un instant!
Tot el que has sofert et portarà cap a Déu!

Biografies

Chen Reiss, soprano



La soprano israeliana Chen Reiss ha interpretat importants papers operístics en teatres de prestigi: Wiener Staatsoper, Bayerischen Staatsoper, Théâtre des Champs Elysées, Teatro alla Scala, Semperoper de Dresden, Deutsche Oper de Berlín i Staatsoper d'Hamburg. També va participar, amb la Berliner Philharmoniker i Sir Simon Rattle, en la gravació de la banda sonora de la pel·lícula *El parfum*.

Molt sol·licitada com a solista, col·labora habitualment amb directors de renom, com, entre d'altres, Daniel Barenboim, Ivor Bolton, R. Frühbeck de Burgos, Daniele Gatti, Daniel Harding, Manfred Honeck, Marek Janowski, Paavo Järvi, James Levine, Fabio Luisi, Zubin Mehta, Donald Runnicles, Jeffrey Tate o Christian Thielemann.

El seu repertori operístic inclou els papers de Pamina, Adina, Gilda, Nannetta, Rosina, Blonde, Susanna, Zerlina, Despina, Euridice, Marie (*La fille du régiment*), Sophie (*El cavaller de la rosa*) i Adele. Compromisos futurs la portaran a interpretar Adina i el rol protagonista de *La petite guineu astuta* de Leoš Janáček a la Wiener Staatsoper, així com concerts amb la Dallas Symphony i l'Hamburger Symphoniker, dirigida per Christian Thielemann, en el Festival de Pasqua de Salzburg.

El seu enregistrament en solitari *Liaisons* va ser distingit amb un Diapason d'Or. La seva gravació més recent, amb el pianista Charles Spencer, es titula *Le Rossignol et la Rose*.

Christa Mayer, contralt



Es va formar a l'Acadèmia de Cant de Baviera i al Conservatori de Munic, on es graduà el 2001. Essent encara estudiant, va guanyar el Concurs Internacional ARD de Munic. Des del 2001 és membre de la Sächsischen Staatsoper de Dresden, on ha interpretat amb gran èxit els papers d'Erda (*L'or del Rin* i *Siegfried*), Fenena (*Nabucco*), Suzuki (*Madama Butterfly*), Quickly (*Falstaff*), Baba (*The Rake's Progress*) i Adelaide (*Arabella*). En la producció de la *Tetralogia* a la Semperoper, sota la direcció de Fabio Luisi, va cantar els papers d'Erda i Waltraute (*El capvespre dels déus*) el 2006.

Ha actuat com a artista convidada a la Deutsche Oper Berlin, Bayerische Staatsoper, Maggio Musicale Fiorentino i La Fenice de Venècia. El 2007 va ser convidada per cantar al recent inaugurat Palau de les Arts de València els papers d'Erda i Schwertleite, sota direcció de Zubin Mehta. L'any 2008 va debutar en el Festival de Bayreuth (Erda i Waltraute) i hi va ser novament convidada per interpretar els mateixos rols el 2009 i el 2010.

A Dresden, ha encarnat Cornelia (*Julio Cesare*), paper que també oferí a Düsseldorf, i va actuar en *L'anell del nibelung* (Erda i Waltraute) el 2010, a més de cantar el rol de Gaea (*Daphne*). Va ser Quickly (*Falstaff*) a l'Staatsoper d'Hamburg, Bradamante (*Alcina*) a Dresden, sota la direcció de Ch. Thielemann, i va oferir l'*Oratori de Nadal* de Bach, Erda (*Siegfried*) a Sevilla i Waltraute a l'Staatsoper d'Hamburg.

Els seus compromisos futurs inclouen els papers de Mary (*L'holandès errant*) i Brangäne (*Tristany i Isolda*) a Bayreuth, Erda (*L'anell del nibelung*) i *Siegfried*, en versió de concert, a Lucerna, i el *Requiem* de Mozart, dirigit per Christian Thielemann, a Salzburg.

Orfeó Català



© Antoni Bofill

És un dels cors amateurs de referència del país, fundat l'any 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal i vetllar per l'excel·lència artística de les seves interpretacions. Aquests valors n'han marcat la trajectòria fins a l'actualitat. Té la seu al Palau de la Música Catalana, construït entre el 1905 i el 1908 i declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

Al llarg de la seva història l'Orfeó ha interpretat les obres més representatives del repertori coral i ha protagonitzat primeres audicions al nostre país d'obres com la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes del panorama internacional, com R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, C. Dutoit, L. Maazel o G. Dudamel, entre d'altres. Des del 1998 Josep Vila i Casañas n'és el director titular.

El juny de 2013 l'Orfeó Català va oferir els *Gurrelieder* de Schönberg a la Konzerthaus de Viena, al costat de la Wiener Singakademie, sota la direcció de Kent Nagano, i l'1 de juliol va interpretar el *Requiem* de Gabriel Fauré amb l'Orquestra Filharmònica de Berlín sota la direcció de Sir Simon Rattle al Palau de la Música Catalana. El febrer de 2014 l'Orfeó va oferir un concert a la Sala Gulbenkian de Lisboa amb motiu de la seva reinauguració.

Entre els propers compromisos de l'Orfeó Català cal destacar, l'abril de 2015, el concert al Royal Festival Hall de Londres actuant al costat de la London Philharmonic Orchestra i el London Philharmonic Choir, sota la direcció de Tomáš Netopil, per interpretar la *Missa glagolítica* de Leoš Janáček. També a Londres oferirà en solitari un concert de música coral al Cadogan Hall, en el marc del festival Choral at Cadogan!

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana



© Molina Visuals

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Des del setembre de 2011, Josep Vila i Casañas n'és el director titular.

La seva versatilitat artística ha estat sempre un dels valors més aplaudits. El seu repertori inclou autors de moltes èpoques, des del Renaixement fins al segle XXI, i abasta formats com la música *a cappella* i les obres coral-orquestrals i operístiques, essent l'estrena d'obres de compositors actuals una de les seves prioritats. Les seves versions li van valer el Premi Nacional de Música de la Generalitat de Catalunya i el portaren, ben aviat, a col·laborar amb prestigioses orquestres nacionals i internacionals. La qualitat de cadascun dels components, als quals s'exigeix un alt nivell vocal i artístic, aporta al grup un potencial que li ha permès de travessar fronteres i esdevenir un referent internacional.

Ha estat dirigit per grans mestres, com R. Alessandrini, R. Jacobs, J. López Cobos, M. Minkowski, K. Nagano, J. Pons, S. Rattle, J. C. Spinosi i G. Dudamel.

Des de l'any 2010, la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO). Ha enregistrat per a diversos segells discogràfics, ràdios i televisions.

Aquesta temporada, el Cor debutarà amb l'Orfeó Català al Royal Festival Hall de Londres (25 d'abril de 2015) actuant al costat de la London Philharmonic Orchestra i el London Philharmonic Choir, sota la direcció de Tomáš Netopil, per interpretar la *Missa glagolítica* de Leoš Janáček.



Gustav Mahler Jugendorchester

Fundada a Viena la temporada 1986-87 per iniciativa de Claudio Abbado, és considerada la principal orquestra de joves del món i va ser premiada per la Fundació Cultural Europea el 2007. Rep el patrocini del Consell Europeu.

A més de donar suport als músics joves, Abbado va mostrar un interès especial per promoure que els joves austríacs poguessin tocar amb col·legues de les antigues repúbliques socialistes de Txecoslovàquia i Hongria. I això la va convertir en la primera orquestra internacional de joves que oferí concerts públics als països de l'antic bloc de l'Est. El 1992 s'obrí a instrumentistes de fins a 26 anys procedents de tot Europa.

Té un repertori que comprèn de la música clàssica a la contemporània, amb un èmfasi particular per les grans obres simfòniques romàntiques i postromàntiques. El seu nivell artístic i reconeixement internacional han incentivat la col·laboració d'importants directors i solistes. Claudio Abbado, David Afkham, Herbert Blomstedt, Pierre Boulez, Myung-Whun Chung, Sir Colin Davis, Christoph Eschenbach, Iván Fischer, Daniele Gatti, Bernard Haitink, Paavo Järvi, Mariss Jansons, Philippe Jordan, Vladimir Jurowski, Ingo Metzmacher, Kent Nagano, Václav Neumann, Seiji Ozawa, Antonio Pappano i Franz Welser-Möst l'han dirigit des de la seva fundació. Entre els solistes amb què ha actuat, cal destacar Martha Argerich, Yuri Bashmet, Lisa Batiashvili, Renaud i Gautier Capuçon, Christian Gerhaher, Matthias Goerne, Thomas Hampson, Leonidas Kavakos, Ievgueni Kissin, Christa Ludwig, Radu Lupu, Yo-Yo Ma, Anne-Sophie Mutter, Maksim Vengerov i Frank Peter Zimmermann.

L'agrupació és convidada habitualment pels festivals i auditoris de més prestigi i molts antics membres de l'orquestra actualment són integrants de les principals orquestres europees, de vegades com a solista del seu instrument.

El 2012 s'anuncià un projecte d'intensa col·laboració amb la prestigiosa Dresdner Staatskapelle, que inclou concerts i projectes amb la participació de membres d'ambdues agrupacions.

La Gustav Mahler Jugendorchester va ser nomenada Ambaixadora de l'UNICEF d'Àustria. L'Erste Bank i el Vienna Insurance Group són col·laboradors de la Gustav Mahler Jugendorchester.





Jonathan Nott, director

Director titular de la Bamberger Symphoniker des de l'any 2000, ha rebut molts elogis per la seva tasca, ja que manté un alt nivell artístic, revalidat amb el Premi Midem 2010 a la millor gravació simfònica (*Novena Simfonia* de Mahler). Aquest gener va ser nomenat director titular i artístic de l'Orchestre de la Suisse Romande a partir del 2017. L'octubre del 2011 va debutar amb la Simfònica de Tòquio, de la qual fou nomenat director titular, càrrec que va ocupar l'abril de 2014.

Ha actuat en gira amb la Bamberger Symphoniker als Estats Units, Amèrica del Sud, la Xina, el Japó, Festival de Salzburg i PROMS de la BBC. Va ser molt aclamat durant la seva residència en el Festival d'Edimburg el 2003 i novament reclamat per dirigir-hi els concerts de cloenda del 2012. El 2013, amb motiu del bicentenari de Wagner, va dirigir el cicle de *L'anell del nibelung* al Festival de Lucerna. Gires futures inclouen visites a la Xina, Espanya, Bèlgica, Viena, Praga, París i Baden-Baden.

Molt compromès amb la formació de joves generacions de músics, el març de 2013 va debutar amb la Junge Deutsche Philharmonie. Continua dirigint la Gustav Mahler Jugendorchester i col·laborant amb les escoles de música de Karlsruhe i Lucerna.

Dirigeix les principals orquestres del món, com les filharmòniques de Berlín, Viena, Nova York i Los Angeles, Tonhalle de Zuric, Gewandhaus de Leipzig, Staatskapelle de Dresden, Chicago Symphony i Bayerische Rundfunk. Torna a dirigir la Royal Concertgebouw Orchestra i l'Accademia di Santa Cecilia de Roma, a més de debutar amb la Wiener Symphoniker i amb l'Orchestre de la Suisse Romande.

Té una extensa discografia. Ligeti es convertí en un dels seus mentors i, juntament amb la Berliner Philharmoniker, va enregistrar per a Teldec la integral de la seva obra orquestral. Per el segell Tudor Records ha enregistrat amb la Bamberger Symphoniker obres de Mahler, Bruckner, Schubert i Stravinsky. El 2013, també amb la Bamberger Symphoniker, Sony va editar una antologia wagneriana amb Klaus Florian Vogt. I el mateix any, Tudor va editar les *Simfonies núm. 6 i 8* de Mahler, que van completar el seu aclamat cicle Mahler.

Formació orquestral

Claudio Abbado, *fundador*
Leo McFall, *director assistent*
Alexander Meraviglia-Crivelli,
secretari general

Violins

Yulia Kopylova, *concertino*
Franz Magnus
Anna Britala
Mireia Castro Real
Charlotte Chahuneau
Daniele D'Andria
Quentin Debroeyer
Thomas Descamps
Evgenia Feizo
Felicita Frey
Cécile Freysenede
Patrycja Furman
Sandra Gherghinciu
Marina Grauman
Sophia Heinz
Amelie Held
Julia Knapp
Anouk Lapaire
Isolda Lidegran
Theresa Lier
Cynthia Lomri
Giuseppe Mengoli
Anna Muzyk
Hildegard Niebuhr
Emma Parmigiani
Sophia Riedel
Ignasi Roca Sellés
Clara Scholtes
Johanna Schreiber
Bomi Song
Manon Stassen
Eurydice Vernay
Adele Viglietti
Anna Luisa Volkwein
Milena Wilke
Katsiaryna Zabradotskaya

Violes

Monika Augulyte
Marie-Louise De Jong
Clémence Dupuy
Monika Grimm
Tess Joly
Tomasz Karwan
Eva Klambauer
Fabian Lindner
Marcos Lopez Martinez
Janeks Niklavičs
Gea Pantner Volfand
Nina Poskin
María Rallo
Paula Romero Rodrigo
Johann-Vincent Slawinski
Lilya Tymchyshyn

Violoncel·ls

Dorran Alibaud
Jordan Costard
Lucien Debon
Oliver Erlich
Margreta Häfer
Marie-Hélène Jacot
Gayane Khachatryan
Moritz Klauk
Aurore Montaulieu
Karl Stauber
Deniz Tozar
Moritz Weigert

Contrabaixos

Joan Cantallops
Tiago Carneiro Rocha
Rodrigo Guijarro Lasheras
Christina Kaser
James Kenny
Elena Marigomez
Todor Markovic
Julio Pastor Sanchis
Dominik Süß
Jim Vanderspar

Flautes

Iria Castro Real
Anna Pajak-Michalska
Daniela Rapps
Eva Vennekens

Oboès

Claire Bagot
Iria Folgado Dopico
Antonio Jesús Juárez Gutiérrez
Tania Ramos Morado

Clarinets

Jernej Albrecht
Claudia Camarasa Fort
Sergio Castello Lopez
Orfeas Hiratos
Matic Kuder

Fagots

Daniel Casal Mota
Elena Comelli
Virgilio Oliveira
Mathis Kaspar Stier

Trompa

Asbjørn Ibsen Bruun
Anna Drysdale
Adrián García Carballo
Nicolás Gómez Naval
Pedro Jorge García
Jakob Meier
Javier Molina Parra
Margreth Luise Nußdorfer

Pedro Miguel Pereira Fernandes
Héctor Salgueiro García

Trompetes

Lorenzo Bertozzo
Eline Beumer
Javier Cantos Sánchez
Markus Czieharz
Pedro Freire
Saleem Khan
Noémi Makkos
Gwyn Owen
Maximilian Sutter
Francisco Gaspar Tomás López

Trombons

João Martinho
Marc Sánchez Martí
David Zuder

Trombó baix

Octavio Montava Marín

Tuba

Ross Knight

Percussions

Pablo Aparicio Escolano
Achim Blech
Ferenc Csinci
Maximilian Mangold
Héctor Marqués Marqués
Gregor Moser
Renato Penêda
Sebastian Schnitzler

Arpes

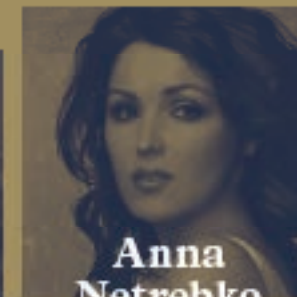
Marcel Cara
Irene Fenninger

Orgue

Johannes Berger



Gustavo
Dudamel



Anna
Netrebko
& friends

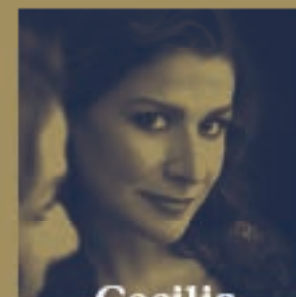


William
Christie

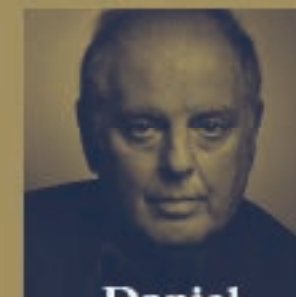
2015 - 2016

El Palau batega

Abona't a la nova temporada del
Palau de la Música Catalana



Cecilia
Bartoli



Daniel
Barenboim



Juan Diego
Flórez



Renovació d'abonaments a partir del 24 de març
Nous abonaments a partir del 23 d'abril
Compra d'entrades a partir del 25 de maig

Més informació:
Taquilles del Palau de la Música – 902 442 882
taquilles@palaumusica.cat / abonaments@palaumusica.cat

Propers concerts de Palau 100:

Palau 100 Constel·lació

Petit Palau

DIMARTS, 14.04.15 – 20.30 h
DIMECRES, 15.04.15 – 20.30 h



Kristian Bezuidenhout, fortepiano

W. A. Mozart: integral de *Sonates (III)*

W. A. Mozart: integral de *Sonates (IV)*

Preu: 15 euros per concert

Palau 100 Piano

Sala de Concerts

DIJOUS, 16.04.15 – 20.30 h



Elisabeth Leonskaja, piano

F. Schubert: *Sonata núm. 4, en La menor, D. 537*

F. Schubert: *Wandererfantasie, op. 15 D. 760*

F. Schubert: *Sonata núm. 21, en Si bemoll major, D. 960*

Preus: 20, 28, 35 i 50 euros

Palau 100 Cambra

Sala de Concerts

DIUMENGE, 19.04.15 – 18.00 h



Mark Padmore, tenor

Paul Lewis, piano

F. Schubert: *Die schöne Müllerin, D. 795*

Preus: 30 i 40 euros

Palau 100 Constel·lació

Petit Palau

DIMARTS, 21.04.15 – 20.30 h
DIMECRES, 22.04.15 – 20.30 h



Benjamin Alard, clavecín

J. S. Bach: *Tocates, invencions i fugues (jove Bach), Suites franceses núm. 1 i 2 i Partites 3 i 6 (concert V)*

J. S. Bach: *Tocates, invencions i simfonies, Capriccio sopra la lontananza, Suite anglesa núm. 2 i Partites 1 i 5 (concert VI)*

Preus: 15 euros per concert